

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 260 Lei.	
Pe jumătate de an	80			
Pe un pătrar de an	40			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.			

O acțiune a uniților.

(Continuare).

Dar acțiunea pornită nu s'a mărginit numai la comuna Buziaș. Pentru realizarea planului s'a apelat la obolul tuturor locuitorilor din plasa Buziaș „indiferent de limbă sau religie”. Iată documentul:

Oficiul protopopesc gr. cat. al Buziașului în Bălînț.
Nr. 14/1930.

Domnule Primpretor!

Subsemnatul protopop al districtului protopopesc al Buziașului în numele clerului și al poporului de religie română unită cu Roma cu onoare venim a Vă ruga să binevoiți a interveni pe lângă Dnii Notari, Primari, Consiliile comunale, precum și pe lângă toți credincioșii indiferent de limbă sau religie să contribuie cu obolul lor la zidirea Bisericii gr. catolice din centrul plasei Buziașului.

Nu ne îndoim întru cât de puțin, că Dnii Notari vor fi la culmea chemării lor și își vor ținea de datorință patriotică de a contribui la zidirea unei biserici menită să ducă laudă și cinste Domnului Ceriurilor.

Sumele încasate se vor trimite la adresa Preturei.

În speranța că Dl Primpretor sprijinit de Dnii Notari și Primari vor duce la izbândă cererea noastră, rămânem mulțumindu-Vă, că biserica noastră va ridica rugăciuni către Dumnezeu pentru toți acei cari au contribuit la înălțarea ei.

Bălînț, la 12 Ianuarie 1930.

Nicolae Fabian protopopul Buziașului, Ioan Cismaș parohul Silagiului Administrator al filiei Buziaș, Ioan Muntean parohul Drăgășinei, Ioan Pop parohul Ohabei, Mihai Traian parohul Hitiașului.

Această cerere a fost trimisă de către Dl Primpretor al Plasei tuturor Notarilor cu comitiva următoare:

Pretura plasei Buziaș.

Nr. 303/1930.

Domnule Notar!

Cu onoare Vă trimitem aci alăturat cererea Clerului de religie gr. catolică în frunte cu protopopul districtului Buziașului rugându-Vă să binevoiți a supune Comisiilor interimare cererea lor pentru a contribui fleștecare comună cu obolul ei pentru a ajuta zidirea bisericii arătate în cererea lor.

Buziaș, la 31 Ianuarie 1930.

Primpretor:
Dr. I. Stupariu m. p.

Secretar:
I. Vallasec m. p.

Acum înțelegem motivarea din rugarea dată la Primăria Buziaș sub 15 Ianuarie 1930 Nr. 8/930 dată către preotul Ioan Cismaș, că „zidirea bisericii o va face Protopopiatul Buziașului (Episcopia Logoj)”. Se pretinde obolul credincioșilor ortodoksi din plasa, cari au jertfit grele milioane în cei zece ani din urmă pentru rezidirea, repararea și înzestrarea sfintelor biserici ortodoxe. Nu suntem în situația de a da rezultatul obținut prin această rugare, dacă se poate numi rugare. Mai curând apare ca o pretenziune sau poruncă bazată pe reminiscențe de mare putere avută pe vremea stăpânirii atât de mult ocrotitoare a unației. „Nu ne vom îndoii întru cât de puțin, că Dnii Notari vor fi la culmea chemării lor și își vor ținea de datorință patriotică....” Este provocare neobcinuită cu contradicții sau refuzări. „Sumele încasate se vor trimite la adresa Preturei”. Se menține tonul dictatorial, iar Pretura plasei Buziaș de sub conducerea Dlui Primpretor unit Dr. Ioan Stupariu este prefăcută în organ încasator pe seama a 11 persoane unite din Buziaș, în fața cărora

trebuie să se jertfească sufletește și materialicește toată lumea din plasă „indiferent de limbă sau religie”. Așa sună ordinul pentru interesele uniției. Acestui ordin s'a supus în primul rând capul plasei Buziaș. Cine încearcă opunerea nu este patriot și ca un răsvrătitor va avea să poarte urmările.

Deoarece parohul local din Buziaș și protopresbiter, Ioan Geția a cutezat să se opună și să roage pe credincioșii săi a sta veghe în jurul sfântului Altar strămoșesc, dela care s'au rupt uniții, trebuie adus la rezon, așa cum s'a practicat în trecutul glorios al uniției. Protopopul trebuie dat pe mâna autorităților pentru pedepsire exemplară spre a-i lua pofta de opunere. Dl Primpretor Dr. Ioan Stupariu, fiu supus, nu se sinchisește și fără nici o mustrare de conștiință apucă peana și face denunț la Parchet pentru propagandă contrară greco-catolicilor cerând în baza art. 171 și 172 din Codul penal, tragerea în judecată a protopresbiterului Ioan Geția, dar și până la judecată să se suspendeze libertatea numitului protopop spre a lăsa drum liber acțiunii uniților.

În legătură cu acest denunț nu se poate trece cu vederea să nu se amintească un episod petrecut tot în Buziaș în timpul războiului mondial. Primpretorul, sau cum i-se zicea fisolgăbirăul de pe acele vremuri Dl Iosif Unger, atrage atențiunea fostului protopresbiter al Buziașului, răposatul Ioan Pepa și încă doi preoți, că sunt luați pe lista neagră și prin urmare să fie cu grijă la purtarea lor. Fisolgăbirăul maghiar ocrotește pe cei supuși conducerii sale, iar Primpretorul român, în România-mare, cere deținerea unui protopop român, pentru că acesta își îndeplinește chemarea sa de preot ortodox. Fapta o lăsăm fără nici un comentariu. Să judece lumea.

La 7 Martie 1930 sub Nr. 380 este prezentată la Primăria comunală Buziaș următoarea cerere:

(Copie) Oficiul parohial român gr. cat. Silagiu Nr. 12/1930.

Domnule Primar!

Comisiunea interimară a comunei Buziaș la 1 Februarie 1930 pentru noua edificândă Biserică gr. cat. a votat cu unanimitate intravilanul de lângă răposatul Dr. Poruțiu.

Cu onoare Vă rog, să binevoiți și cauza aceasta a intravilanului să o supuneți ratificării în I-a ședință a consiliului de nou constituit, fiind cauza urgentă.

Silagiu, la 7 Martie 1930.

Ioan Cismaș m. p.
parohul Silagiului și a filiei Buziaș

Dlui Primar al comunei Buziaș.

Pentru autenticitatea copiei: Mihailoviciu m. p. notar
(L. S.)

E bine să se observe aici, că comisiunea interimară a decis numai asupra 1/2 din intravilanul, iar rugarea prezentă amintește de „intravilanul de lângă răposatul Dr. Poruțiu”. Ar pune mâna pe întreg intravilanul. Așa a fost învățul, nici odată mai puțin, ci chiar cu forța cât de mult: Naravul din fire n'are lecuire.

Cauza fiind „urgentă”, la ordinul Dlui Primpretor Dr. Ioan Stupariu, fiu credincios al bisericii gr. cat., pe ziua de 8 Martie 1930 printr'un convocatoriu se concheamă nou alesul consiliu comunal pentru depunerea jurământului și constituire, iar prin al doilea convocatoriu se pune la ordinea zilei un unic și singur obiect spre dezbateră „Ratificarea hotărârii comisiunei interimare Nr. 13/1930”. După prestarea jurământului și după constituire, ședința se ridică fără să mai intre în dezbateră anunțată. S'a luat dela ordinea zilei, de ce, nu s'a spus membrilor.

Pe ziua de 15 Martie 1930 ora 4 p. m. se convoacă din nou la ședință consiliul comunal. Între obiectele puse la ordinea zilei sub Nr. 14 figurează „Cererea lui Ioan Cismaș.” În șirul obiectelor dezbătute cauza ajunge sub Nr. 16 spre pertractare. Iată procesul verbal:

Extras

din procesul verbal dresat azi, la 15 Martie 1930, cu ocazia ședinței extraordinare al Consiliului Comunal Buziaș ținut în localul primăriei ora 4 p. m.

Prezenți fiind:

Dl Petru Ciolac ajutor de primar, ca președinte, Ludovic Boizo, Ioan Dukhorn, Adalbert Kayser, Dr. Isidor Wiener, Antoniu Muzar, Alexandru Czirok, Mihai Wendling, Dr. Dimitrie Borca, Ioan Geția, Constantin Foale, Efta Draganescu, Ioan Roata cons. aleși; Dl Dr. Ioan Stupariu prim-pretor, Lazar Mihailoviciu notar com. in fine Dl Cristofor Grundhauser primar.

Absenți:

Dl ajutor de primar ca președinte, dupăce salută pe cei prezenți și după constatarea, că membrii cons. comunal sunt invitați regulat, în fine că sunt în număr corespunzător a decide valid în obiectele puse la ordinea zilei, ședința o declară de deschisă, dupăce roagă procețirea procesului verbal și cu verificarea prezentului proces verbal însărcinează pe Dnii.

(Se omite 1/930 — 15/930.)

Nr. 16/930 Nr. 390/930 adm.

Obiect: Cercerea preotului gr. cat. Dl Ioan Cismaș din comuna Silagiu.

Se cetește cererea susnumitului în care cere ratificarea hot. Nr. 13 930 com. int.

La chestie vorbește Dl Ioan Geția cons. com. însă cere respingerea cauzei.

Tot în cauză ridică cuvântul Dl Antoniu Muzar preot rom. cat. cons. com. care este de părere, ca să nu se respingă cererea petentului, ci să se găsească o oarecare modalitate pentru realizarea scopului.

Tot în materia de față ridică cuvântul Dl Dr. Dimitrie Borcea cons. com. care se alătură la cererea Dlui Ioan Geția cons. com. pe motiv, că din averea comunei să nu se deie nimănui nici o bucată de suprafață.

Fiind însă 2 păreri diferite.

I. părerea Dlui Ioan Geția de a respinge,

II. iar părerea Dlui A. Muzar de a nu se respinge, ci a se găsi o modalitate de împăciuire, cere în cauză amânare.

Având în vedere cele 2 păreri, președintele ordonă votarea secretă:

Rezultatul votării:

10 (zece) pentru respingere, iar 4 pentru amânare.

După rezultatul votării secrete se pronunță următoarea

Hotărâre:

Consiliul comunal hotărăște respingerea cererii petentului.

Dl Primpretor Dr. Ioan Stupariu, absolvent al teologiei gr. cat. din Oradea-mare, este de față și la această dezbateri. În buna înțelegere cu preotul rom. cat. din Buziaș Dl Antoniu Muzar, Dl Primpretor Dr. Ioan Stupariu, fervent apărător al cauzei uniaste, susțin satisfacerea cererii ba pe motiv, că la caz contrar se va expropria dela comună teritoriul recerut, ba că fiind stațiune balneară este necesară ridicarea bisericii unite. Înzadar se spune că nu se poate ratifica o hotărâre ilegală a comisiunii interimare, Dl Primpretor, ca bun cunoscător al legilor, susține că contrar art. 536 din noua lege administrativă, comisiunea interimară a fost în drept să hotărască înstrăinarea lucrurilor comunale. Văzând Dl Primpretor Dr. Ioan Stupariu, că consilierii comunali încep a se dispune defavorabil cererii, declară că consiliul nu este în drept a delibera în cauză, nefiind încă deplin legal. Enunțațiunea aceasta venită dela primul organ de control și îndrumător al consiliului comunal, a stârnit uimirea tuturor. După ce sub conducerea Dlui Primpretor al plasei Buziaș s'au desbăut și hotărât în 15 cauze cu destulă importanță pentru bunul mers al comunei, la obiectul al 16 lea a început să devină incomod angajamentelor sale, consiliul comunal dintr'odată este ilegal. Pe lângă buimăceala lăsată în inimile

noastre de Dl Primpretor al Plasei Buziaș, care acum părăsește ședința, noi Români am mai simțit și o rușine....

*

Pe urma acțiunii pornită de uniți în Buziaș mi-s'a făcut deosebite onoare în coloanele „Unirei“ din Blaj. Dar dacă uniții se scoală până la Blaj și și dincolo, pentru a cere ceea ce nu au drept și spre a căuta acolo unde nu a perdut nici un acșor, oare unui preot ortodox să nu-i fie iertat să-și facă datoria?

Stihul pus ca motto în „Unirea“ este o scornitură uricioasă.

Episcopi uniți nici n'au fost în plural la Buziaș. În vara anului 1929 pentru primadată petrece câteva săptămâni în Buziaș, Ilustritatea Sa Dr. Alexandru Nicolescu.

În Buziaș este biserica ort. rom., cea rom. cat. și o sinagogă. Toate sunt mai de mult, își au credincioșii lor. Fiecare se susține cum poate.

Credincioșii uniți în Buziaș sunt 11 persoane. Preoți uniți nici când n'au fost 10-15 în Buziaș, iar ce privește numărul de 2000 vizitatori uniți într'o vară este scornitură, cum s'a arătat documentat și nu cu palavre.

Înc'odată amintesc că în Buziaș sunt 11 suflete unite și n'au fost nicicând 80-100 suflete. Dintre acești 11 nici unul nu este băștinaș din Buziaș.

Pentru intravilanul din chestiune s'a fost oferit comunei 100.000 Lei. Valoarea lui n'a scăzut nici azi, din contra, a crescut.

În ce privește descrierea reacțiunii din partea ortodoxilor, la care acțiune protopresbiterul Ioan Geția în mod firesc a trebuit să-și aibă rolul, precum și diferitele enunțațiuni citate cu atâta emfază, aș dori să se clarifice prin o anchetă la fața locului, tot așa și ceea ce privește dispoziția credincioșilor ortodoxi în cauza pornită la Buziaș. Această constatare să se facă pe față, deschis. Mult ne-am bucura dacă atotștiutorii dela Blaj și cu toți nevinovații dela Logoj ar arăta pe „40 fruntași“ cari au cerut demersuri la pretură....

Din ceea ce s'a scris în „Unirea“ Nr. 11 din 15 Martie 1930 nu se poate ști nimic, pentru că totul este un neadevăr. Dar la Buziaș tocmai tortarea neadevărului s'a ales ca mijloc pentru ajungerea scopului. Aceasta să se știe de toată lumea.

Asupra puterilor uniților nimenea nu se îndoește. Avem cele mai triste experiențe și știe toată lumea că sunt mari și tari. Sunt creați din nimica cu puterea misterioasă a vremilor. Misteriosul seducător din trecut va lucra și în prezent asupra pradei alese: Buziaș.

Ioan Geția protopresbiter

Invierea lui Lazăr.

de: Iosif Cămpianu preot

Iisus se retrăsese în părțile deșertului ce se estinde între Ierichon, Marea Moartă și Iordan, pe locurile unde petrecuse înaintemergătorul și Botezătorul Ioan și unde se adunase în jurul lui mulțimea de oameni, gata a recunoaște în el pe acela, pe care Ioan îl anunțase (Ioan X. 40—42).

Aici îi veni o veste din Betania. Betania era un sat situat la poalele muntelui Maslinilor în partea spre Iordan și Marea Moartă, la 15 stadii îndepărtare de Ierusalim.*) Aici cunoscuse Iisus o familie compusă din trei persoane, două surori și un frate, acărui prietenie îi era foarte scumpă. Marta, una dintre surori era foarte sânguincioasă în de afte casei; cealaltă, Maria, era de o fire mai blândă și asculta cu plăcere învățăturile lui Iisus, de aceia se și așeza cu predilecție aproape de picioarele lui. Din această cauză ea își uita de grijele casei și Marta îi făcea dese reproșuri. Lazăr fratele lor, încă era foarte iubit de Iisus. Mai făcea parte din familie și un lepros cu numele Simon, care era stăpânul casei. Era o familie foarte ospitalieră și Iisus se abătea adeseori cu învățăceii săi pe la ea, când trecea prin locurile acelea.

Dela aceasta familie îi venise vestea, că Lazăr ar fi grav bolnav și învățăceii lui îl îndemneau să plece și ei împreună cu caravanele ce plecau din acele părți la Ierusalim pentru serbarea Paștilor. Dar Iisus le zise: „*Boala aceasta nu e spre moarte, ci pentru mărire a lui Dumnezeu ca Fiul lui Dumnezeu să fie prezămit printre 'ansa'*“ (Ioan c. XI. v. 4).

A mai rămas vre'o două zile în orașetul Efraim, apoi a plecat cu învățăceii săi spre Ierusalim. Auzind Marta și Maria, că Iisus e pe cale spre Ierusalim și se apropie de Betania, au alergat înaintea lui însoțite de Iudeii ce veniseră la ele, ca să le mângâie, deoarece Lazăr întretimp murise și îl și înmormântaseră. Întâlnindu-l una dintre ele s'a aruncat la picioarele lui și plângând îi zise: „*Doamne, dacă ai fi fost aici, n'ar fi murit fratele meu*“ (Ioan c. XI. v. 32.)

Iisus văzându-i pe toți plângând, s'a întristat și i-a întrebat, că unde l'au înmormântat? Arătându-i-se locul, a lăsat să răstoarne piatra de pe mormânt, apoi a strigat cu glas tare:

Lazăre, vino afară!

Și Lazăr a înviat și a eșit afară. (Ioan c. XI. v. 43—44). Invierea lui Lazăr produse mare valvă între Iudei. Cei cari erau de față toți au

crezut în Iisus, iar unii au și alergat numai decât la Ierusalim și au spus despre minunea ce a făcut-o nazarineanul în fața lor. Fariseii, Cărturarii și Bătrânii poporului s'au înspăimântat foarte, căci mai auziseră ei, că acest Iisus Nazarineanul ar fi prefăcut apa în vin, că ar fi vindecat îndrăciți, leproși, paralitici, ulogi, orbi, surzi, idropici; că ar fi săturat cu câteva pâni mii de oameni și ar fi umblat pe mare ca pe uscat, iar acum mai învie și morții!

Ce-i de făcut? se întrebară. Dacă'l lăsăm așa, toți vor crede într'ansul și vor veni Români și ne vor lua și Țara și Neamul.

Nu erau sinceri în modul lor de gândire. Procuratorul roman al Iudeii, Pilat din Pont, avea cu totul altfel de idei despre Iisus Nazarineanul. Dar ei ascundeau pasiunile și interesele personale sub masca îngrijorării lor de Țară și Neam.

Într'aceia, adunându-se tot mai mulți, Caiata, marele Arhiereu din acel an, le zise:

Voi nu știți nimic, nici nu cumpăniți cu mintea, că ne-ar fi mai de folos să moară un om pentru popor, decât să ne piară tot Neamul! (Ioan XI. 49—53).

Din aceste cuvinte a lui Caiata, care avea să fie președintele tribunalului, ce avea să judece pe Iisus, se vede clar, că aceiași bătrâni, aceiași cărturari și farisei, cari aveau să fie judecătorii lui, au formulat și preconcept între ei, încă înainte de a'l prinde, de a'l asculta și a'l judeca, hotărîrea de a'l ucide. Aceasta a fost cea mai mare nedreptate, ce s'a făcut cândva unui om pe pământ și cea mai rușinoasă sfidare a justiției, săvârșită de Evrei.

Iisus se retrase cu învățăceii săi în Betania. Aici li se servi o cină. Lazăr și cei 12 apostoli erau comesenii. Marta servia și până ce Iisus ședea la masă, iată veni Maria, care apropiindu-se de el turnă pe picioarele lui dintr'un vas de alabastru un mir de nard foarte prețios; iar cu părul ei ștergându-i-le, umplu casa cu un miros plăcut.

Unul dintre cei doisprezece desaproabă acest gest nobil al Mariei și zise:

Ce rost mai avu și această risipă? Nu era oare mai bine să se fi vindut acest mir cu vre-o treisute de dinari și să se fi împărțit săracilor? (Ioan XII. 5. — Marcu XIV. 5. — Matei XXVI. 9.) Femeile din orient și în special cele din Iudeia aveau obiceiul de a prepara astfel de lichiduri mirositoare, cu care ungeau numai persoane distinse, cărora voiau să le arăte prin acest fapt o deosebită stimă. (Cânt. cânt. I. și II.) Cel care făcuse această observare era Iuda fiul lui Simon

*) Cam 2 km. și jumătate (1 stadiu are 185 m).

din Iscarioth. Iuda era un om uşuratic, iubitor de argint; el purta daturile ce se ofereau pentru întreţinerea Mântuitorului şi a Apostolilor, din cari el, ca iubitor de argint îşi cam făcea parte.

E foarte semnificativ faptul, că mai la toate popoarele creştine, a rămas prin tradiţie, numele de Iuda, ca o caracterizare specială a omului fără caracter, a trădătorului invidios şi răsbunător.

La observarea răutăcioasă a lui Iuda, Iisus îi zice:

Lăsaţi-o în pace! De ce-i faceţi supărare. A făcut un lucru frumos faţă de mine, căci pe săraci îi aveţi pururea cu voi şi le veţi putea face bine, dar pe mine nu mă veţi avea totdeauna. Ea a făcut ce a putut, mi-a uns capul înainte de îngropare. (Marcu XIV. 6—8. — Ioan XII. 7—8. — Matei XXVI 10—12).

Fericiţi cei prigonîţi pentru dreptate...

De: C. Rudnean.

Mulţimea poporului alerga după Mântuitorul nostru Iisus Christos, era setoasă de învăţătură, cu toţii se îndreptau spre Acela, care posedă înţelepciunea supremă. El îi primea cu blândeţe şi împărtăşia învăţătura Sa deopotrivă celor învăţaţi şi neînvăţaţi, El desbătea problemele cele mai grele ale vieţii şi da soluţiile cele mai acceptabile pentru ajungerea scopului suprem: al *fericirii*.

Oamenii trudiţi de gândurile materiale ale zilei, s'au desfăcut pe un moment de munca grea a vieţii, l-au ascultat cu un deosebit interes să afle care este concepţia Mântuitorului despre *fericire*.

Şi Mântuitorul văzându-i harnici „s'a suit în munte“ şi a început să le talmăcească scopul suprem al vieţii, *atingerea fericirii*.

„Fericiţi cei prigonîţi pentru dreptate, că a lor este împărăţia cerurilor“. Da! Fericiţi sunt aceia cari o viaţă întreagă luptă pentru dreptate, ei sunt loviţi adesea de aceia cari nu văd decât latura materială a vieţii, concepţia acestora despre lume e „*hedonistă*“, ei se încred prea mult în puterile instinctului şi caută să-i înfrângă pe cei dreپţi — dar lupta lor e zadarnică — căci cei prigonîţi pentru dreptate sunt fericiţi, ei vor avea „*împărăţia cerurilor*“...

Cei cari pătinesc pentru *dreptate*, au viziunea clară a celui ce a păţimit pe Golgotha pentru dreptate. Mântuitorul lumii a fost răstignit, despoiat de îmbrăcăminte, pironit pe Cruce, aşezat în

mijlocul hulitorilor şi îndurând sarcasm din partea păcătoşilor, a îndurat cea mai grea lovitură, a suferit pentru dreptate...

Iisus Christos a avut drept lozincă cuvintele „Fericiţi cei prigonîţi pentru dreptate, că a lor este împărăţia cerurilor“, toată viaţa şi-a conformat-o acestui mare adevăr, a luptat pentru triumful *binelui* şi al dreptăţii. A fost persecutat, dar moştenirea Lui trăeşte în sufletele atâtor milioane de creştini... de 2 mii de ani n'a putut să-l contrazică nici un gânditor, nu! căci dreptatea nu poate fi contrazisă! ea rămâne vecinică dupăcum Mântuitorul lumii a rămas vecinic în împărăţia cerurilor.

Noi vedem că'n lume toate sunt schimbăcioase şi trecătoare, sufletele multora sunt pline de amar şi suferinţă, loviturile grele îi duc pe mulţi la pesimism, dar în clipe de desnădejde apare Mântuitorul, îşi întinde mâinile Sale spunând: „Urmaţi-Mă“.

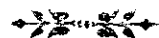
Tineri şi bătrâni, învăţaţi şi neînvăţaţi, bogaţi şi săraci, renunţa la plăcerile deşarte şi-L urmează pe Iisus Christos... şi-şi iau **Crucea**...

Fericiţi sunt cei plini de înţelepciune, de bunătae şi dragoste, cari au înfrânt răutatea şi suferă pentru *dreptatea lumii*... biruinţa lor e mare, ea vine în „*împărăţia cerurilor*“.

Avem atâtea exemple de oameni fericiţi cari au fost prigonîţi pentru dreptate, sunt nenumăraţi, apostoli, mucenici şi eroi ai creştinilor — ei ne-au dat exemplul eclatant de viaţă creştinească, de luptă pentru dreptate.

E lung şirul aceloră, cari suferă pentru dreptate, ei sunt atinşi de boli grele, suferă neîncetat, suferinţa lor îi va duce la biruinţă. Biruinţa vine ca o răsplată a cerului pentru tot ce au trebuit să îndure. Cei cari sunt prigonîţi pentru dreptate îşi irosesc puterile lor aşteptând ultima clipă a vieţii, când vor pleca în „*împărăţia cerurilor*“, acolo va fi răsplata entuziasmului lor, acolo marea tăcere din lumea aceasta, va deveni o bucurie, pentrucă din brutali au devenit blânzi, din întunerec au eşit la lumină!! Sfântul apostol Pavel spune foarte clar: „Hotărît este omului odată să moară şi apoi să fie **judecat**“ (Ebrei 9, 27)

De această judecată nu se tem cei prigonîţi pentru dreptate, ei o aşteaptă, ei o doresc, ei sunt senini la suflet ca şi seninul cerului — suferinţa şi tăcerea lor e un imn de laudă, închinat Mântuitorului: „Fericiţi cei prigonîţi pentru dreptate, că a lor este împărăţia cerurilor“ !!!

Misionarism.

Dupăcum s'a anunțat și mai înainte în „Foaia Diecezană“, studenții teologi dela Academia noastră teologică au început să descindă Duminecile la sate unde, bine pregătiți, realizează în practică principiile pastorale și misionare. Pe deasupra acestor realizări însă duc cu ei scântea cuvântului divin, care pretutindeni găsește destul teren dornic de curățire și purificare.

Duminecă în 30 Martie această descindere misionară a luat proporții considerabile. La stăruința dlui *Dumitru Popescu*, profesor de teologie pastorală dela Academia noastră, întreg „Corul Catedral“ împreună cu preoții *Dimitrie Soceneanțu*, *Petru Bancea*, diaconii episcopești prof. Ioan David și Teodor Roșca s'au deplasat în comuna Buchin.

(Comuna Buchin nu este decât la o distanță de 7 km. de Caransebeș; în comună sunt însă numeroși sectanți).

La marginea comunei impozantul grup a fost întâmpinat de mulțime de credincioși în frunte cu preoții *Nicolae Cojocariu* al locului și preotul *Victor Suru* din Cârpa. Ajungând în biserică, s'a început sfânta Liturgie, celebrată de un sobor constător din patru preoți și doi diaconi. Responsoriile le-a dat, cu mare măiestrie Corul Catedral de sub conducerea profesorului *Constantin Vladu*. Insuflătura corului din prilejul acestei misiuni în această zi ne-a dat prilejul să ne simțim cu adevărat mândrii de el!. La Priceasnă, diaconul Ioan David a rostit o înflăcărată cuvântare, în care dupăce a arătat scopul acestei veniri în comuna Buchin, a pus în vedere credincioșilor din comună pericolul sectar, care a pășcut și paște încă sufletele celor din Buchin, îndemnându-i totodată să rămână tari în credința în care au trăit și cu nădejdea învierii pe buze, au murit moși-strămoși noștri!

Bucuria credincioșilor din Buchin și jur, cari au avut norocosul prilej să se roage Duminecă în bisericuța din mijlocul acestei comune, a fost mare. Ei pot fi recunoscători tuturor cari au contribuit la provocarea ei și pot mulțumi îndeosebi preoților amintiți și învățătorilor din Buchin și *Prisian*, cari s'au ostenit să fie alături cu preoții, în fruntea sătenilor lor.

Înainte de a pune peana jos, încă un cuvânt. L-a spus un credincios și caut să redau cuvintele lui simple, dar pline de înțeles: „*După atâtea propagande și frământări politice, Bunul Dumnezeu ne-a trimis acum mai nou Apostoli, cari ne-au ridicat deasupra politici*“.

Un cuvânt care ne scutește de alte explicații și mai ales aprecieri momentane.

Poșta Consiliului Eparhial.

Preoțimea noastră eparhială să trimită fotografiile însoțite cu cele necesare pentru nouile carnete C. F. R. numai prin *Oficiile Prototopresbiterale*, conform instrucțiunilor date. Cele trimise direct Consiliului eparhial se retrimite.

ȘTIRI

Locale.

Prea Sfințitul nostru Episcop a hirotonit săptămâna aceasta pe *Constantin Vladu* pentru parohia din *Eșelnița* și pe *Damaschin Daicoviciu*, profesor de religie în Logoj, întru diacon.

Duminecă, la sfânta Liturgie am avut prilejul să ascultăm o nouă, interesantă predică a părintelui *Liviu Cornean*. Explicând evanghelia zilei, Dsa s'a oprit asupra rugăciunii. Postul este mijlocul de curățire al corpului, iar rugăciunea pentru suflet este. A fost edificatoare îndeosebi această predică, arătându-se *puterea rugăciunii* în toate împrejurările vieții și mai ales actualitatea ei în Postul cel Mare al Învierii Domnului.

La șezătoarea religioasă de după-amează a predicat profesorul de teologie *Zeno Muntean*. Dsa, luând exemplul yndecării minunate a celui cu duh mut, despre care a vorbit evanghelia zilei, a arătat importanța *postului* și îndeosebi a *rugăciunii*. Mijloace de curățire trupească și duhovnicească, acestea ne sunt recomandate nemijlocit de Mântuitorul Christos. Curățindu-ne, acestea ne apropie de fața lui Dumnezeu. Dealtfel rugăciunea este o strânsă comunicare cu Dumnezeu. Dacă ne-a luat raiul, El ne-a lăsat însă posibilitatea de a nu se lua pe sine dela noi. Prin rugăciunile ce îi adresăm, stăm în imediata Sa apropiere, și ce este mai înălțător și mai edificator, decât a sta alături de El. Să ne sânguim dar a ne ruga cât mai des. Oratorul a enumerat apoi caracterele unei adevărate rugăciuni... Lumea credincioasă a ascultat cu mult interes această deosebit de reușită cuvântare.

Desmintire. Ziarul „Curentul“ din 20 Martie a. c. No. 777 publică, între vestile din Caransebeș, că ținându-se Sâmbătă în 15 Martie ședința plenară a Consiliului eparhial, „în vederea alegerii de protopop pentru Logoj... după alegere s'a ținut un banchet la reședința Episcopiei, la care a luat parte și P. S. Sa Episcop dr. Iosif Tr. Badescu, toastându-se în onoarea M. S. Regelui, a P. S. Sale Episcop dr. Iosif Tr. Badescu și a alesului...“ Asupra acestei știri, cu izvor fie tendențios fie rău informat, dăm cea mai categorică desmintire. E adevărat, Consiliul eparhial a ținut ședința plenară, în care însă numirea de protopop pentru Logoj a fost numai unul dintre obiectele puse la ordinea zilei. La reședința episcopoească nu s'a dat nici un banchet. Aci s'a dat numai masa, ce P. S. Sa s'a îndatatinat a oferi membrilor Consiliului eparhial, întruniți la ședința plenară. La masă nu s'a ținut niciun toast și nici n'a fost vorbă în jurul numirii de protopresbiter.

Li-e rușine de legea lor? De o bună vreme încoaci ți-e dat zilnic să vezi bărbați cu condicuța la subțioară, colectând bani pentru zidiri și reparări de biserici. Omul dă cât poate și colectorul pleacă în altă parte. Deunăzi însă mi s'a dat să constat un caz deosebit de interesant și semnificativ. Un credincios din Babin (de prin județul Cluj) îmi cere obolul pentru *biserica română* de acolo. Îl întreb de autorizație, îi caut hârtiile; întretimp începe a se scuza, că actul Părintelui Episcop Ivan nu i-a sosit încă. „Păi — zic pe Dta nu Părintele Episcop Ivan te-a trimis; Dta ești român unit, ești cu Papa; ori ți-e rușine de legea Dtale, că te lapezi pe ea“... Deci, ori îi era rușine de legea lui, ori specula în numele ei.

CONCURSE.

Pe baza hotărârii Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 1003 B. din 20 Februarie 1930 se publică concurs pentru întregirea definitivă a postului de paroh în parohia de clasa II din Tolvadia, protopresbiteratul Ciacovei, cu termen de concurs de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană.

Emolumentele:

1. Sesiune parohială în complex de 29 jug. 12 št. □ întregită cu 3 jugere dela reforma agrară.
2. Casa parohială.
3. Birul și ștola.

Recurenții sunt poftiți, a-și înainta petițiile de concurs Prea On. Oficiu protopopesc al Ciacovei și a se prezenta în vre-o Duminecă s'au sărbătoare cu prealabila încunoștințare a protopresbiterului tractului în sfânta biserică.

Recurenții din alte eparhii, cari nu pot produce permisiunea P. S. Sale Episcopului nostru diecezan, nu pot fi luați în lista candidaților.

Tolvadia, din ședința consiliului parohial ținută în 10 Martie 1930.

Constantin Doboșan
președinte.

Moise Gădean
notar.

În conțelegere cu mine: *Augustin Ghilezan* protopop.
Nr. 1476 B. ex 1930.

Acest concurs se publică cu aceea, că birul parohial și ștola sunt cele uzitate.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial, ținută în 22 Martie 1930.

2—3

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Consiliul parohial ort. rom. din Forotic în baza ord. Ven. Consiliu Eparhial No. 6362 B. ex 1915 publică concurs pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă neputinciosul paroh Ioachim Dabici, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecesană“ cu următoarele

Emolumentele:

1. $\frac{1}{3}$ (una treia) parte din pământul sesionar odecă 8 (opt) jug. din parcela numită „Solovan“
3 (trei) jug. din parcela numită „Dós“
4 (patru) jug. din parcela numită „După Culme“
2. $\frac{1}{3}$ (jumătate) din intravilanul din dealul Școalei
3. Toate venitele ștolare.

În lipsă de casă parohială alegândul capelan se va îngriji singur de locuință.

Viitorul capelan va fi deobligat a servi independent de parohul său și a suporta sarcinile publice împreunate cu realitățile cari formează dotațiunea sa de capelan.

Recurenții își vor înainta cererea de concurs adjusată cu documentele prescrise, Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. rom. din Oravița, iar cu prealabila învoire a acestui Oficiu se va prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în Sfânta biserică — dar nici de cum în ziua alegerii — spre a-și arăta desteritatea în oratorie și cântare bisericească.

Dat din ședința Consiliului parohial ținută la 18 August 1929.

Mitrofan Ciorei
preș. par. ort. rom.

1—3

Pavel Frențiu
not. cons. par.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Oravița, la 9 Noemvrie 1929.

Virgil Musta
protopop.

**

Pe baza ordinului consistorial ddto 3 Mai 1927 Nr. 1663 B. ex 1927, se escrie din nou concurs pentru întregirea postului de paroh în parohia vacantă de cl. III-a din Scăiuș, protopresbiteratul Logojului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“

Emolumentele:

1. Două sesiuni parohiale constatatoare din 64 jug.
2. Două intravilane și două extravilane de câte 800 st □.

3. Stola și birul uzitat.

4. Locuință în natură cu supraedificatele necesare. Dările le va solvi alesul preot.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a-și înainta petițiunile de concurs prin P. O. Oficiu protopresbiteral din Logoj și a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare, cu prealabila încunoștințare a protopresbiterului tractului, în sf. Biserică, spre a-și arăta desteritatea în oratorie și cântare, nu însă în ziua de alegere.

Scăiuș, din ședința Consiliului parohial ținută la 21 Maiu 1927.

Al. Voșcinaru
preș. com. par.

1—3

Const. Totir
not. com. par.

În conțelegere cu Oficiul Protopresbiteral.

Onor.

Franco-Română S. A. de Asigurări generale
București.

Subsemnata văduvă Dr. Virgil Nemoian prin prezenta Vă mulțumesc pentru lichidarea și achitarea daunei de viață în suma de Lei 150.000, pe care sumă mi-ați plătit cu ocazia decedării bărbatului meu asigurat la Dv. cu polița Nr. 18.853 dela data de 19 Aprilie 1929 și a plătit la Dv. numai o singură rată de prima. Vă mulțumesc deosebit pentru plățirea sumei susarătate în termenul foarte scurt și anume plățirea cu o lună după decedarea bărbatului meu.

cu toată stima

Văd. Elisabetha Dr. Nemoian m. p.

Corpul Portărellor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 1104 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei urbane din Timișoara de sub Nr. 2573/1929 efectuându-se execuțiunea la 14 Decembrie 1929 în favorul următoarei firme Soc. Continentală din Timișoara reprezent. prin avocatul Dr. Iuliu Blum din Timișoara substituit prin Dr. Iacob Déri domiciliat în Caransebeș pentru suma de 5000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 10.400 Lei — bani și anume: 5 frize pentru pădure, 12 raine de tuci, 1 cazan pentru caldare, 160 perechi balambele pentru uși, 15 broaște pentru uși, 3 teighele și 3 stelaje cu lădițe se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 10.139/1929 G. pentru încasarea creanței de 5000 Lei — bani capital, și spesele de 661 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 12 Aprilie 1930 la orele 3 p. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voce de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețului de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 28 Martie 1930. Portărel **M. Guran.****Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.**

No. 291/1930 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație

În cauza de executare pornită de următorul Afilon Novac din Marga pentru suma de 4012 Lei capital și acc. contra următorului Samfir Novac din Marga, în urma supraofertei făcută de Ară Jurca din Caransebeș în baza art. 27 legea XLI din 1908 Judecătoria ordonă o nouă licitație asupra imobilelor înscrise în cf. a comunei Marga No. cf. 1730 și anume: imobilul cu No. top. 138/a Dorfslage de 225 stp. grădină cu prețul de strigare 2882 Lei. No. top. 138 a Dorfslage de 225 stp. grădină cu prețul de strigare 2892 Lei. $\frac{1}{2}$ parte din imobilele cuprinse în foaia No. 1886 a comunei Marga și anume: No. top. 646/a Obersia Presbi 133 stp. arătură cl. III. cu prețul de strigare 2200 Lei, fără No top. Babin de 350 stp. fânați cl. II. cu prețul de strigare 3102 Lei, pentru încasarea creanței de 4012 Lei capital, dobândă de 12% din ziua de 26 Septembrie 1924, cheltuieli de proces și de execuție fixate la suma de 2383 Lei, precum și pentru încasarea creanței de 500 cor. + 500 cor. capital și acc. a lui Frențescu George din Marga.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua **de 26 Aprilie 1930 ora 10 a. m. la casa com. Marga.**

Condițiunile de licitație sunt:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic decât cel de strigare.

2. Supraoferta este obligatorie, chiar dacă supraofertantul nu se prezintă la licitație.

3. Dacă la licitație, nu se oferă un preț mai mare decât supraoferta, imobilul va fi declarat cumpărat de supraofertant.

4. Cumpărătorul este obligat să plătească cheltuielile noiei licitațiuni, peste prețul de cumpărare oferit art. 27 XLI 1908.

5. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare, în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat de art. 42. LX. 1881, ori să-i predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147. 150. 170. legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908.)

6. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 8 Februarie 1930.

Leo Pető m. p. jud.

pentru conformitate: Bria

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 182/1930 cf.

Publicațiune de licitațiune și condițiile de licitație

În cauza de executare pornită de următorul Gavrilă Nicolae dom. în Ohababistra contra următorului Roșu George și soția nasc. Iana Maria dom. în Glimboca, la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146, 147 din legea LX. din 1881, asupra $\frac{4}{12}$ părți din porțiunea de $\frac{6}{12}$ părți a lui Roșu George și soția Iana Maria ca fosta porțiune de proprietate a Floarei Simeria nasc. Irimie din imobilul înscris în cf. a comunei Glimboca No. cf. 1986 No. top. 74 Banișitura arătură cl. II. 1400 stp. prețul de strigare 13000 lei;

Pentru încasarea creanței de 10.000 lei capital, interese 10% dela 10 Aprilie 1928, spese de proces și de executare de 926 lei, fixate până acum, spese de 839 lei 50 bani fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua **de 14 Aprilie 1930, ora 11 la casa comunală a comunei Glimboca.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147. 150. 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI. 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 21 Ianuarie 1930.

Leo Pető m. p. jud.

pentru conformitate: Bria